

POVESTEA LUI JESTER

de Valentin Cristescu

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

© Povestea lui Jester. Acest material se distribuie gratuit și nu este destinat comercializării

Povestea lui Jester

Ați auzit cumva de Împărăția Veselă? Se afla undeva la capătul pământului o împărăție în care toți oamenii erau din cale afară de veseli. Râdeau tot timpul, din orice și fără încetare. Nici o întâmplare nefericită nu-i oprea din râs. Brutarii râdeau când își ardeau pâinile, potcovarii când își loveau degetele cu ciocanul, croitorii când își înțepau cu acul. Numai când mă gândesc m-apucă râsul, dar nu pot, pentru că trebuie să fiu serios și să spun povestea ca un adult.

Dar cel mai tare râdea împăratul. Cel mai mult îi plăcea să-și cheme bufonul și să-l pună la tot felul de șotii. În fiecare marți îi arunca în plină față câte o tartă cu mure, joi una cu căpșuni, iar restul zilelor îl trata cu gem de coacăze. Bufonului îi făcea plăcere să-și amuze împăratul, însă datorită plăcintelor făcuse o alergie și căzuse la pat. Medicul îl trimise departe, în Alpi, să bea lapte proaspăt și să se odihnească.

Împăratul rămase fără bufon, și asta îl plictisea teribil. Încercă să arunce cu plăcinte și după ministrii și dregătorii curții, însă aceștia aveau treburi mai importante, pe care le rezolvau râzând. și îl evitau constant. Atunci împăratul îl chemă la el pe credinciosul cavaler, șeful armatei sale și îl

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

rugă:

-Adu-mi un bufon, căci mă plictisesc teribil.

Cavalerul își înfășcă scutul și desaga, sări în șa și o porni la trap, lăsând în urma sa un nor de praf alb precum praful de copt.

Si merse el toată ziua, până când pierdu drumul și se rătăci. Descălecă și o porni agale, tragând după el calul. -Ne-am rătăcit, îi spuse el calului. Și nu văd pe nimeni care să ne îndrume către cel mai apropiat oraș.

Calul fornăi și-și întoarse capul. În spate se vedea o căruță.

-Ei, spuse cavalerul, se pare că avem noroc.

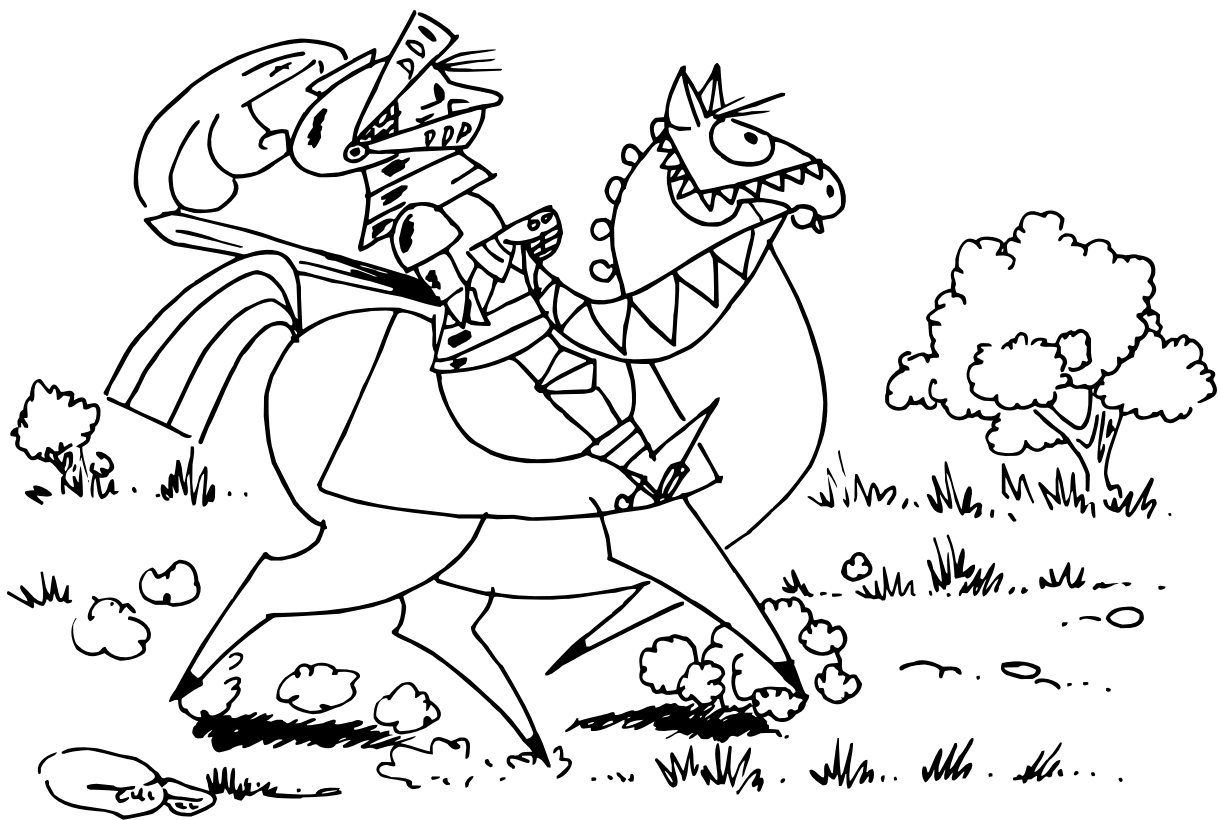
Când ajunse în dreptul lor, vizitiul opri căruța și-l întrebă pe cavaler:

-Cu ce vă pot fi de folos?

-Ne-am rătăcit, îi spuse cavalerul. Ne poți îndrepta către cel mai apropiat oraș?

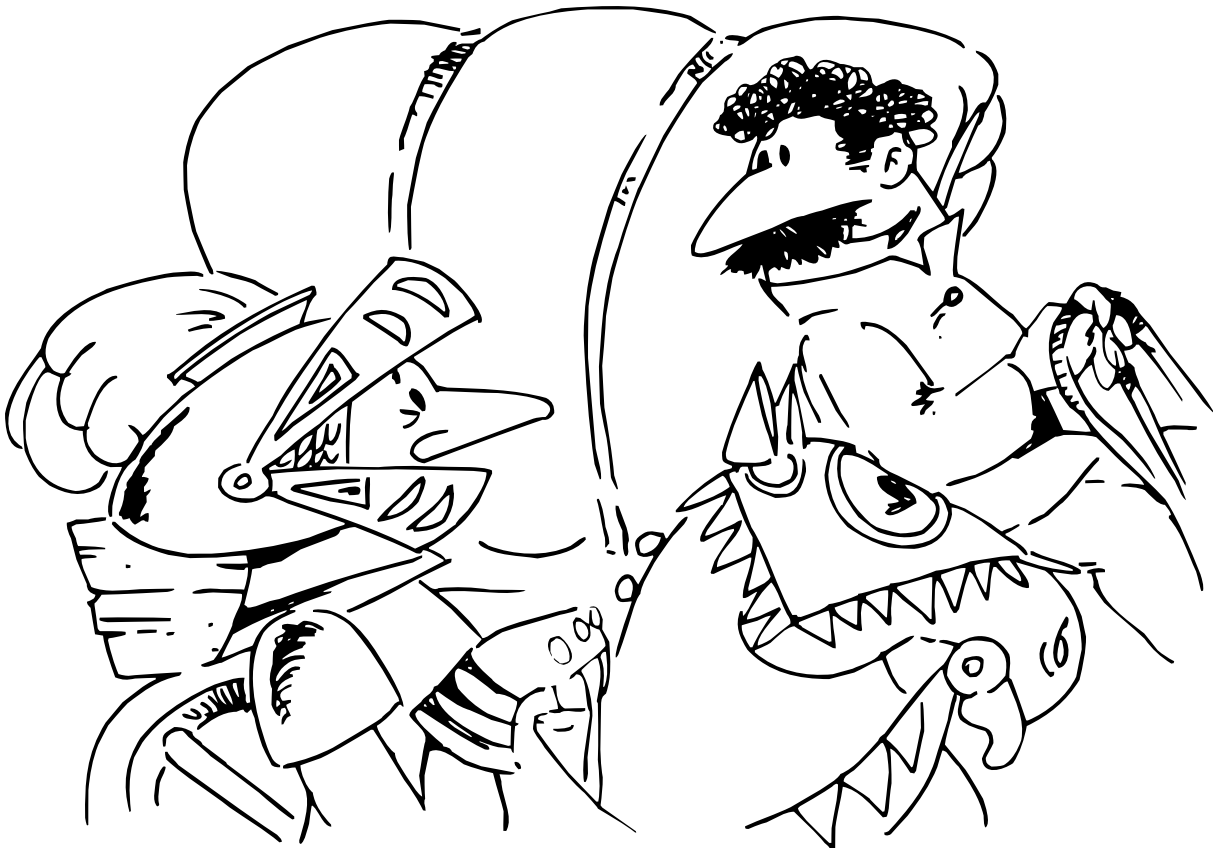
-Desigur, nobile cavaler. Iata, acesta este drumul. Și vizitiul își aținti drumul către miază noapte.

-Mulțumesc, om bun. Cine ești?

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

© Povestea lui Jester. Acest material se distribuie gratuit și nu este destinat comercializării

-Cu voia luminăției tale sunt negustor de jucării. Umblu din sat în sat și vând păpuși și soldăței de lemn.

-Ține un ban și să ai vânzare bună, îi zise cavalerul.

Negustorul luă banul, îl cântări în palma și exclamă:

-Măi să fie! E caștigul meu pe câteva luni bune! Ura!

Și porni în grabă, zorind căruța peste văi și dâmburi.

Cavalerul porni la drum. După câțiva pași observă în colb ceva stralucitor. Se aplecă și privi cu atenție. Era o cutie micuță, roșie. Cavalerul o ridică și, suflând praful, o deschise. Din ea sări o paiață caraghioasă, prinsă de cutie cu arc.

-Ia te uită, făcu cavalerul, ce jucărie simpatică! Probabil că a sărit din căruța negustorului.

-Păi dacă mă așează mereu în margine!?! făcu simpatica jucărie.

-Ia te uită, vorbește!

-De ce nu? Cel care m-a făcut mi-a alcătuit o sumedenie de mecanisme delicate, mai ceva decât un ceas.

Și-și deschise hăinuța, aratându-și cu mândrie toate roțițele și arcurile.

-Un cadou foarte potrivit pentru împărat, cugetă cavalerul.

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

-Adevărat, făcu cavalerul. Ești chiar un cadou potrivit.

-Care e numele tău? întrebă cavalerul.

-N-am unul special. Mi se spune Jester.

-Foarte potrivit. Așa îți voi spune și eu.

Și cavalerul încălecă degrabă și făcu cale întoarsă.

-Așa de repede te-ai întors, cavaler? făcu împăratul. Ai găsit pe cineva dispus să-mi fie bufon?

-Da, Luminăția Ta, spuse cavalerul, și-i întinse cutiuța. Împăratul o apropiie de curiozitate, o miroși, o zgârie cu unghia. Atinse butonașul capacului și Jester își apariția:

-Bau!

Împăratul izbucni în râs și începu să bată din palme:

-Bravo, bravo! Cavaler, ai făcut o ispravă bună.

Din ziua aceea Jester rămase la palat. Se simțea foarte bine, și considera tratamentul cu tarte foarte potrivit, atât pentru ten cât și pentru stomăcelul său. Împăratul era din nou fericit. Până în ziua când un curtean se năpusti pe ușă foarte alarmat, cu o veste nu tocmai plăcută;

-Balaurul! S-a întors balaurul!

Balaurul locuia doar la câțiva kilometri de castel, în spatele colinelor verzi. În fiecare an își

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

lua câte un concediu lung, și pleca tocmai pe Muntele Balaurilor, unde se distra preț de câteva luni bune.

-Vai! făcură curtenii.

-Vai! făcu și primul ministru. Majestate, ce ne facem?

-E un balaur rău? întrebă Jester.

-Nu, îi răspunse împăratul. Adică nu știm. Nu prea iese din castel. Dar totuși e un balaur, și balaurii trebuiesc învinși.

Împăratul căzu pe gânduri.

-În tinerețe obișnuiam să fac eu acest lucru, dar acum sunt prea bătrân. Îl voi trimite pe cavaler. Chemați-l.

Cavalerul nu se arată foarte bucuros de misiunea ce i se încredința.

-Majestate, sunt un cavaler din Împărăția Veselă. Nu știu să mă lupt. Ce pot face?

Împăratul îi dădu dreptate. -Și atunci cine ne salvează? făcu el, nedumerit.

-Eu, strigă Jester.

-Tu? făcură curtenii, împăratul și cavalerul.

-Da, eu. Îi vin eu de hac.

Întreaga curte izbucni în râs.

-Dar tu ești o paiată într-o cutie! Cum ai să reușești?

-Nu-l ascultați, majestate, făcu primul ministru. Dar Jester nu-i mai auzea. Sări de pe spătarul tronului și porni țopăind

Și Jester porni la drum. Era o zi frumoasă, și prietenul nostru țopăia fericit prin praful drumului. După ce trecu de colinele verzi zări și palatul. Spre surprinderea lui nu arăta deloc cum își închipuise, adică vechi, posomorât și cu pânze de păianjen. Palatul era frumos, iar curtea care îl inconjura era plină totă cu roșii. Peste tot, cât vezi cu ochii, roșii proaspete, cum nu se mai văzuseră până atunci.

Jester ajunse în dreptul unei uși masive de stejar. Pe un bilet scria:

„Sonerie defectă. Strigați”.

Jester își potrivi vocea și începu să strige:

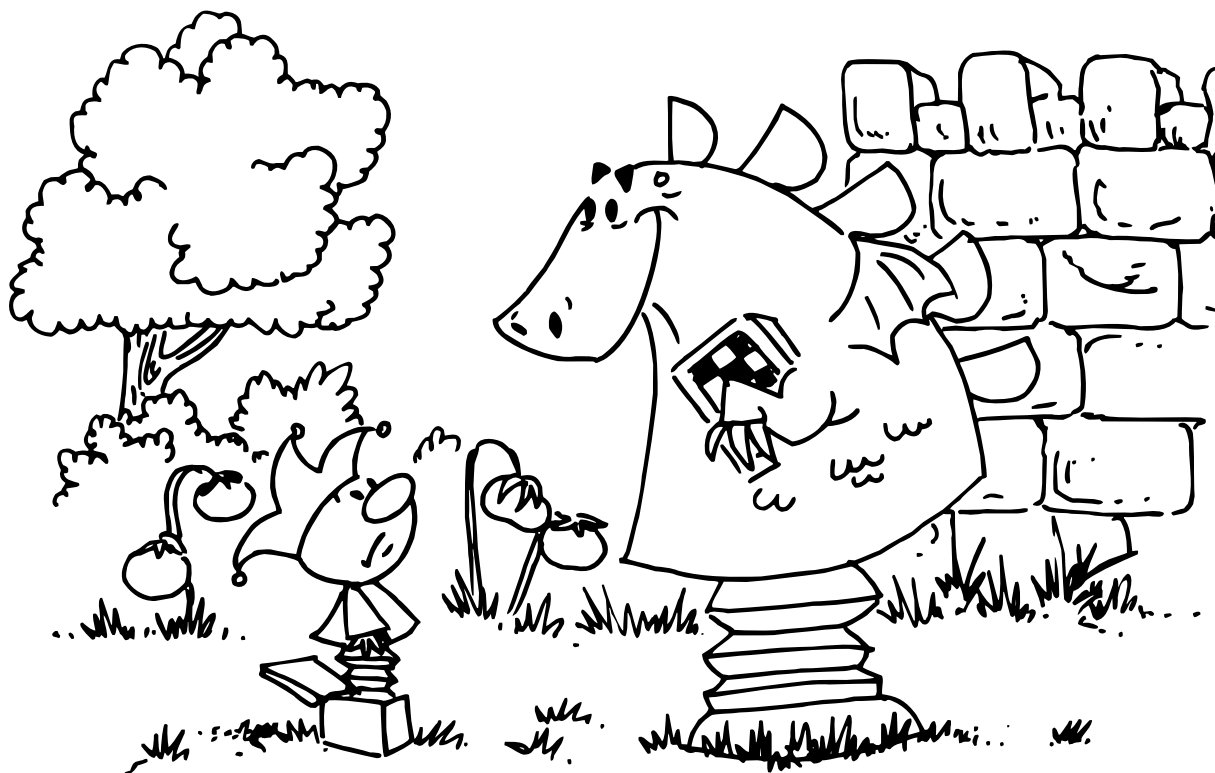
-Nemilos balaur, te provoc la duel!

Dar balaurul nu dădea semne că ar fi auzit.

-Nemilos balaur, nu se dădu bătut Jester. Ieși din castel și înfruntă-mă.

Undeva, dintr-un turn, răzbătu o voce pițigăiată.

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povestealuijester.blogspot.com>

-Te rog să nu stai pe răsadurile mele de roșii. Nu e politicos. Ai idee cât timp mi-a luat să le sădesc?

Jester era o paiață bine crescută, așa că își ceru scuze și se trase de pe răsaduri.

-Acum o să ieși afară și o să ne duelăm!

-Mă rogi frumos? făcu vocea.

-Da, spuse Jester, încurcat. Mi-am uitat bunele maniere. Îmi cer scuze. Domnule balaur nemilos, te rog să ieși afară.

De la fereastră se iți un cap de balaur.

-Dar eu nu știu să mă lupt, făcu el, cu o voce plângăreță. Și nici nu-mi place.

Jester se scărpină încurcat în creștetul capului.

-Fie! zise el. Te rog să ieși afară și... și pe urmă o să mai vedem noi.

-Pot să-mi aduc și jocul de șah? întrebă balaurul. N-am mai avut un partener de atâta vreme.

-Da, cum spui tu, făcu Jester.

-Stai să-l caut, zise balaurul. Nu durează mult. Până atunci te rog să guști o roșie din grădina mea. Sunt foarte gustoase.

Jester rupse o roșie, o privi cu atenție și mușcă din ea cu poftă. O aromă cum nu mai

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

cunoscu până atunci i se răspândi în gură.

-Foarte bune, exclamă el. Foarte bune!

Peste câteva minute balaurul își făcu apariția. Jester rămase mut de uimire. Și avea și de ce, căci balaurul avea arc și cutie, la fel ca Jester.

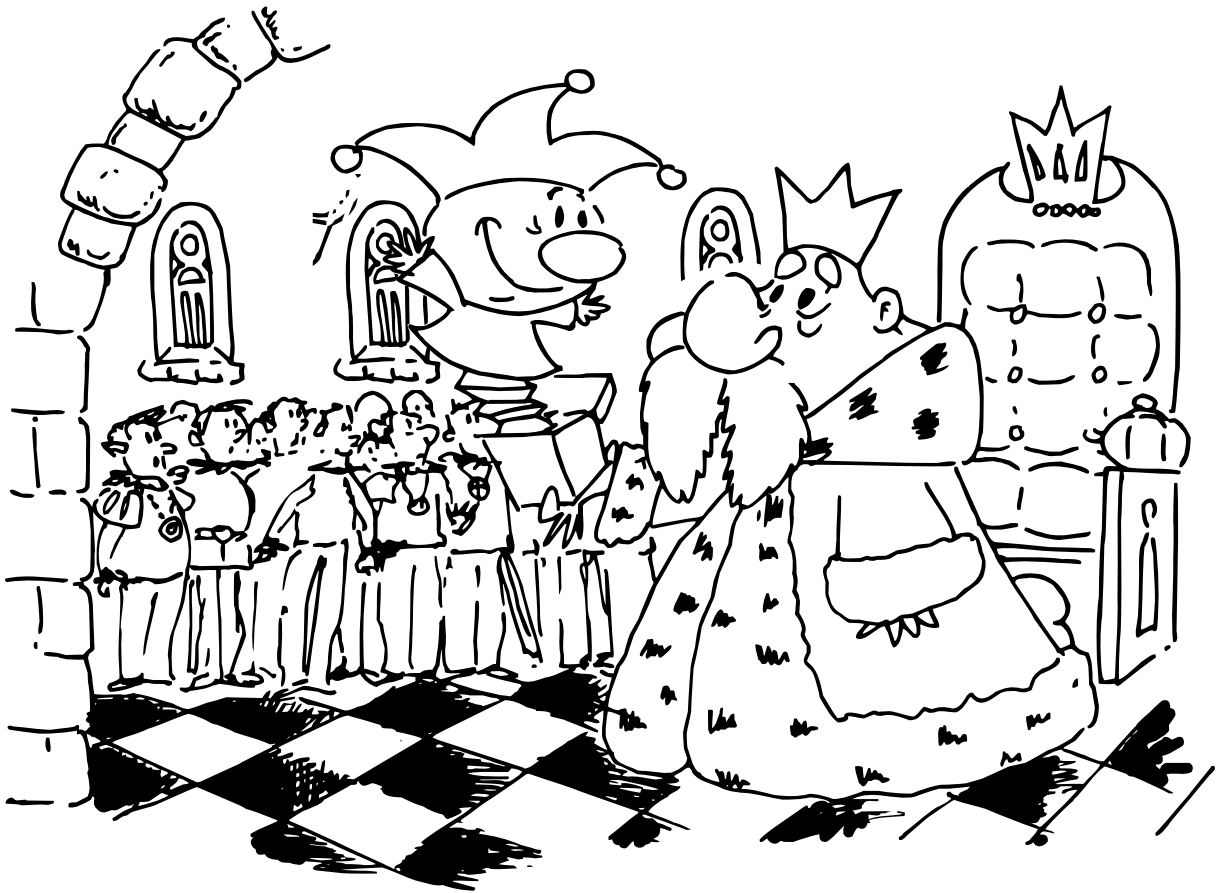
-Ești un balaur de jucărie, exclamă el.

-Exact. Sunt o jucărie, ca și tine. Însă adevărat sau nu, tot balaur sunt. Iar oamenii se tem de balauri, fie și de cei cu arc. Hai să-ți povestesc totul la o partidă de șah și la o salată de roșii.

Și balaurul îi povesti cum un bijutier vestit îl alcătuiuse cu mulți ani în urmă, căci, credea bijutierul, orice împărăție trebuie să aibă și un balaur. -Îmi pare rău, făcu Jester cu tristețe, dar am fost trimis să te alung din cetate.

-Păcat! spuse balaurul. Începuse să-mi placă acest castel. L-am cumpărat recent, acum două sute de ani. Știi, noi balaurii trăim mult. Însă prietenia e mai importantă, iar tu ești singurul meu prieten adevărat.

-Nu te întrista. Poate că nu e nevoie să pleci. Nimeni nu se apropie de castel, și nimeni nu se va apropia nici dacă va crede că tu ai plecat. Ajunge să le arăt un lucru care îți aparține și toată

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteauijester.blogspot.com>

lumea te va crede plecat.

Balaurul se gândi puțin și-i întinse un ursuleț de pluș:

-E ursulețul cu care dorm noaptea, îi spuse el. N-aș vrea să mă despart de el, dar sunt sigur că e singurul lucru care îți va convinge.

Jester îi mulțumi și își luă rămas bun.

-Dacă ți-au plăcut roșiile te rog să iei cu tine o pungă plină, îi spuse balaurul. Când le vei mânca îți vor aminti de prietenia noastră.

-E foarte drăguț din partea ta, spuse Jester și plecă țopăind.

Când ajunse la palat trecu pe la bucătărie și puse roșiile pe masă. Bucătarul regal era plecat la piață, așa că urma să și le ia mai târziu. În sala tronului toată curtea era îngrijorată.

-Cavalere, spuse împăratul, nu se văd cumva flăcări în spatele dealurilor verzi? Am auzit că balaurii scuipe flăcări pe nas și pe gură.

-Nu se văd, Luminăția Ta.

-Atunci unde e Jester?

-Aici sunt, se auzi vocea eroului nostru, venind de undeva de la nivelul podelei. Balaurul a fost alungat. Drept dovadă am adus ursulețul lui de pluș. Iată-l!

Curtenii examinează ursulețul.

-Da, e un ursuleț pentru balauri. Scrie și pe etichetă: „Rezistent la foc”. Înseamnă că balaurul a fugit în grabă, fără să-și facă bagajele.

-Întocmai.

-Foarte bine, făcu împăratul. Îți mulțumesc, Jester. Ne-ai salvat.

Și se făcu o petrecere mare, care dură trei zile și trei nopți.

Dar povestea nu se termină aici. Vă mai amintiți de roșiile pe care Jester le lăsase la bucătărie? Ei bine, Jester uită de ele. Bucătarul Regal le descoperi, și, uimit de frumusețea lor, se hotărî să prepare din ele o minunată Supă Regală cu orez. Împăratul gustă din supă și rămase uimit. Își chemă bucătarul și-i spuse:

-De azi înainte să-mi faci supă doar din soiul acesta de roșii.

Bucătarul nu primi vestea cu inima ușoară, căci nu știa de unde să facă rost de asemenea roșii. Îi spuse adevărul împăratului. Acesta adună întreaga curte și-i întrebă:

-Cine a uitat pe masa Bucătarului Regal acele roșii minunate?

Jester făcu un pas în față.

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

-Roșiile îmi aparțin. Le cultivă un foarte bun și priceput prieten.

-Să fie poftit la palat, și să fie numit Grădinar al Roșiilor Regale, porunci regele. Jester se scărpină în creștetul capului și-i spuse:

-Daca asa e voia Majestății tale atunci o să-l chem. Dar e foarte bătrân. Să vă purtați cu grijă cu el.

Adoua zi, Jester îi înfățișă împăratului un bătrân înalt, cu o barbă albă cât toate zilele. - Cam solid pentru un bătrân, spuse împăratul. -Cum te numești?

-Eu sunt ba... adică bătrânul unchi al lui Jester. Îmi puteți spune...unchiul Henry.

-Se vede că ești unchiul lui Jester. Semănați foarte mult. De acum înainte te vei ocupa de roșiile regale. Vei primi tot ce ai nevoie.

-Mulțumesc, Majestate. N-am să vă dezamăgesc.

După cum bănuieți deja, în spatele bărbii albe se afla balaurul în persoană, bucuros de cinstea ce i se acorda. Însă primul ministru nu vedea cu ochi buni privirea străinului. În mare taină îl chemă pe Spionul Regal și-i ordonă să-l urmărească pe bătrânul unchi. Nu dură mult până când spionul descoperi secretul. -Așa, făcu ministrul, frecându-și palmele. Jester a crezut că ne duce de

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

nas. Ei, lasă că vede el!

După ceva timp apărură și prima recoltă de roșii, iar bucătarul găti o Supă Regală minunată.

-Vreau ca unchiul Henry să fie cel care îmi aduce prima farfurie de supă. Merită cu prisosință această onoare. Unchiul Henry se bucură tare mult, își îmbracă haina cea bună și se îndreptă spre sala tronului purtând cu mândrie farfuria de supă. Însă când mai avea doar câțiva pași până la împărat, primul ministru puse piciorul pe barba lungă și albă, pe care Grădinarul Roșiilor Regale o trăgea după el. Barba cazu ca prin minune, și întreaga curte trase un chiot de spaimă.

-Gărzile, să vină gărzile, porunci regele.

-Stați, spuse Jester, sărind în fața balaurului. Nu e un balaur rău. N-a făcut rău nimănui. E doar un biet balaur.

-Da, dar scoate fum pe nări, spuse primul ministru.

-Nu scot, sunt răcit, se apăra balaurul. Și apoi nu-l folosesc decât să-mi aprind un foc bun în șemineu, în nopțile răcoroase de toamnă. Jester se apropie de împărat și-i spuse:

-Majestate, credeți că cineva care cultivă roșii atât de bune e o persoană rea?

Împăratul îl privi încurcat și încuviință:

-Aici ai dreptate.

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteauijester.blogspot.com>

-Dar nu se poate, se enervă ministrul. Spionul Regal le-a descoperit secretul. Ne-au dus pe toți de nas!

-Cum? făcu împăratul. Te-ai folosit de serviciile Spionului Regal fără să-mi ceri încuviințarea?

-D-d-da, se bâlbâi ministrul, s-s-să vedeți...

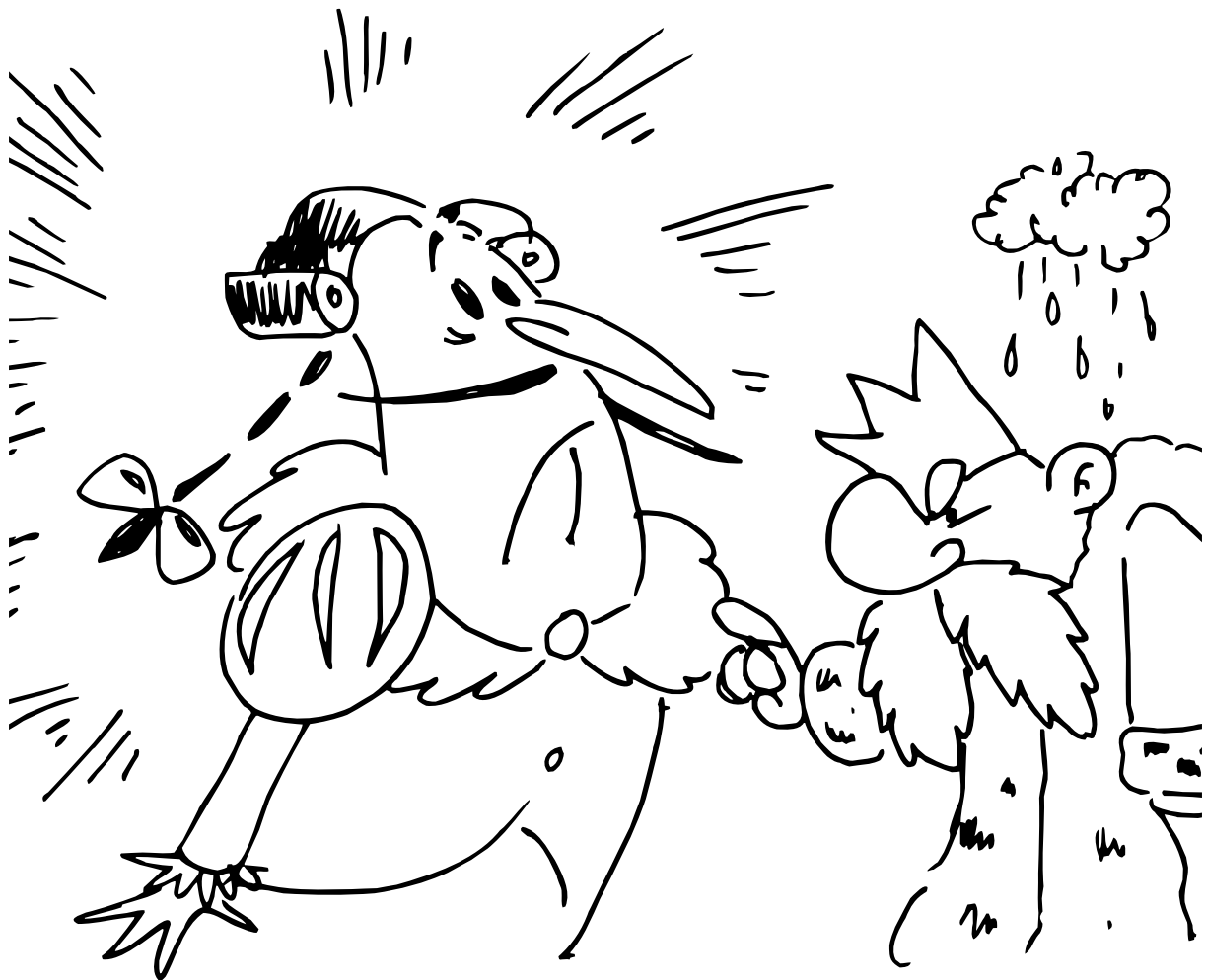
-Am văzut destul, i-o tăie împăratul. Munca de ministru e grea, iar tu ești cu siguranță foarte obosit. Îți recomand să-ți iei o vacanță. Una foarte, foarte lungă.

Primul ministru plecă bărbia în pământ și ieși din palat.

-Și acum pe cine să numim ministru? se întoarse împăratul către curteni. Jester, ai vreo idee?

-Primul ministru trebuie să fie energic, majestate. Ne-ar trebui cineva cu mult... foc.

-Așa mă gândeam și eu, încuviință împăratul. Va fi atât Grădinar al Roșiilor Regale cât și ministru.

Descarcă gratuit noile întâmplări ale lui Jester: <http://www.povesteluijester.blogspot.com>

Cum le-a împăcat pe amândouă bunul balaur e o altă poveste, dar să mă credeți pe cuvânt că s-a descurcat de minune. Și în onoarea lui împăratul a înființat decorația Roșiei Regale, la care mulți curteni au râvnit de-alungul timpului.

Și Jester? Ei, despre Jester într-o poveste viitoare.

© **Povestea lui Jester**. Toate drepturile rezervate.

Am voie să:

copiez și să distribui acest material prin postare publică sau orice alt mijloc de distribuție doar cu titlu noncomercial.

Nu am voie să:

îmi însușesc materialul, să-l modific și să-l distribui modificat.
folosesc materialul în proiecte proprii sau să-l includ în proiecte care generează profit

fără un acord scris al proprietarului.